

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

JUBILEUMSNUMMER

NR. 1 - 1979

11. ÅRG.

SKJERNØYPOSTEN 10 ÅR

I disse dager - for 10 år siden - sto noen karer og satte sammen det første eksemplar av Skjernøyposten. Riktignok var det mye prating, diskusjon og forberedelse som gikk forut for dette; men det var hen på sen-vinteren i 69 at det første resultatet forelå. - De som har dette aller første eksemplaret liggende, kan der lese om hvordan det hele kom i gang.

Dette tiltaket var nok med en spesiell tanke på våre utvandrede Skjernøyfolk, særlig til USA, men også andre steder, både i Norge og ellers rundt omkring. For å få dette til å virke, ville vi trenge en kontakt på den andre siden av havet, og det var her våre tanker stanset ved Theo Pedersen. Hun ble sikkert forbauset over den anmodning hun fikk, men hun var villig med på notene med en gang, og det er vi henne takknemmelig for. Siden, da hun reiste til Norge for godt, var Christoffer Jacobsen villig til å overta og han hadde jobben helt til de flyttet til Cattskill, hvor han følte han ikke hadde tilstrekkelig kontakt med Skjernøyfolk. Og siden sommeren 77 har Elinor Kristiansen vært vår kontakt der over. De første 6-7 utgavene måtte vi helt til Kr.sand for å få stensilert og mangfoldiggjort. Etter det fikk vi vår egen maskin og gjorde arbeidet selv. Det var en sveivemaskin og ikke helt av siste utgave, men den gjorde da jobben. Senere fikk vi en bedre, elektrisk maskin, og det er den vi har i dag. Men selv den var jo ikke siste modell, men det beste vi syntes å kunne gjøre. Det største arbeidet i forbindelse med 'trykkingen' er faktisk å hefte avisen sammen. Det er tross alt 1600-1800 ark som skal heftes sammen hver gang, så det tar sin tid.

Men vi synes det er göy, og det er igrunnen derfor vi holder på med det. Vi møtes en gang mellom hver utgave for å diskutere stoff og opplegg, og så samles vi hvert kvartal hos redaktøren for å sette avisen sammen. Der går arbeidet med liv og lyst til langt ut i de små timer.

Vi kan jo av og til undres litt om en slik liten avis har interesse blandt folk. Men vi har igrunnen fått flere bevis for at den har det. Abonenttallet har holdt seg temmelig konstant de siste år, på godt over 300. Noen faller fra og nye kommer til. Mange synes det er hyggelig med et slikt bindeledd mellom Skjernøyinteresserte på forskjellige kanter. I disse årene har flere skrevet beretninger, særlig fra en tid tilbake, som neppe ellers ville ha blitt alment kjent. Og da vi prøver å skrive ned begivenhetene etterhvert som de skjer, vil det med tiden bli et helt stykke Skjernøyhistorie å finne i denne lille avisen.

Som det vil sees har vi gjort en liten vri denne gangen, for å markere vårt 10-års jubileum. Men vi kommer nok tilbake på vår gamle måte med neste nr. Og så får vi se. Vi tar ett år av gangen, og har ikke i tankene å innstille foreløpig ihvertfall. -----

SKJERNØYA I USA

Vi vet alle at der var en stor utvandring fra Norge til USA før og etter århundreskiftet. Vi vet også at der var mange fra Skjernøya som reiste ut for å prøve lykken "over there". Akkurat HVOR stor denne utvandring fra øya var, er det vel få av oss som har tenkt over.

Nå har Arthur Jenssen satt seg ned og regnet over hvor mange Skjernøyfolk det var i USA på det tidspunkt han var der (i 1920 - 30 årene), og det er ganske forbausende tall han er kommet til. Han har tatt for seg hus for hus, gård for gård, så det er ikke noe gjettverk. Hele havnelista har han overlatt oss. Og tallet er 104 personer, alle født på Skjernøya, som bodde i USA på den tiden. Hadde han tatt med ektefeller og barn hadde selvsagt tallet blitt langt høyere.

Det var særlig i New York, Brooklyn og områdene rundt der, de slo seg ned. Tallene fordeler seg slik: Rosnes 19, Ytre Farestad 23, Nedre Farestad 18, Berge 15, Valvik 11, Dyrstad 5 og Skjernøysund 13. Han sier det var 13 Skjernøyfolk på en og samme båt, en gang han reiste over. Han minnes også at det var kummerlige og

vanskelige forhold mange ganger der over, utover i 30-årene. På grunn av dette, og da tidene etter hvert ble bedre her over, var det nok noen som reiste tilbake igjen til "gamlelandet". Men mange ble boende derover. Og mange gjorde det godt. Det hadde mange av oss grunn til å glede oss over de første etterkrigsårene, da Amerikapakkene kom godt med.

Men tidene har forandret seg. Utvandringen har helt stoppet opp, ja snarere gått den motsatte vei. Hvor mange 1.-generasjons Skjernøyfolk som bor i USA i dag, vet vi ikke så nøyaktig, men tallet minker år for år. Men der er en mengde 2. og 3.-generasjons Skjernøyfolk der over, og mange av disse føler en sterk tilknytning til deres forfedres øy over havet. Også alle disse vil vi gjerne holde en viss kontakt med gjennom vår lille avis.

Til slutt vil vi, i vårt jubileumsnummer, sende en hilsen til alle dere, på den siden av havet, fra oss som har valgt å bygge og bo på denne vår kjære øy.

Det
og
var
dri
ter
å s
På
fang
si
min
ser
fin
re
ikke
ken
må
star
Men
stor
en
klas
fisk
beir
garr

SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. 68611.
I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walvick og Norvald
Jenssen.
Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto 5 42 53 68.
Kontakt i U S A:
Mrs. E. Kristiansen
Adr. 853 - 58 st.
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 10.-
USA \$ 2.-

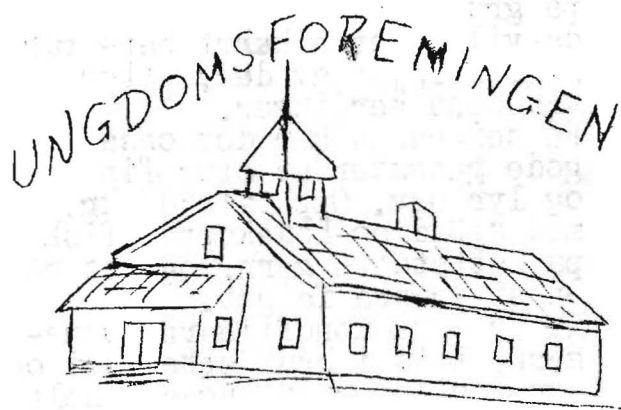

Det er nå midt i februar, med kaldt og fint vintervær. Men fisket har vært mye hindret av isen, både drivis og at isen legger seg i bukter og sund, så det er stor risiko å sette ut garn over natten. På trollgarn har det vært gode fangster med steketorsk, det vil si torsk opp til 1 kg. men det er mindre av den store. Torsken vokser fort, så til neste år er den fin koketorsk. Det er jo godt at rekrutteringen er i orden, bare ikke altfor mye av denne småfisken blir fisket opp i år. For det må være mange år siden torskebestanden har vært så tallrik. Men krabben er også i vinteren stor plage. Noen ganger er garnene som et perleband, med store klaser med krabber der det er en fisk. Og mange ganger er det bare beina av fisken igjen, så hvis garn måtte stå over 3-4 netter

på grunn av isen eller uvær, da ville det sikkert bare være filler igjen av dem, etter krabbens herjinger. På seiøgarna har det også vært gode fangster av stor fin sei og lyr osv. Opp til 500 kg. med sløyd og hodekappet fisk på nattstøtte garn, og det må en si er bra fangst.

No er også monofilgarn (sene-garn) tatt i bruk etter sei og lyr, og de er nylongarna helt overlegne i fiskeing. Når de kommer ned på 30-50 favner er de helt usynlige for fisken, nesten like godt på dagen som om natten. Det sies at fiskeforskjeffen er som da en gikk over fra bomull og hamp til nylon, og det var jo en enorm fremgang. Det blir også tatt en del kolje, lange og hå, ja de fisker alt mulig. Men krabben er ikke der også. De blir tatt i garn helt ned til 100 favner (ca. 180 m.); så det må være store mengder av den. Alle plasser fra strandsteinene ned til 100 fvn. dyp, holder den til. Så da er nok krabbebestanden opp i millioner, bare i skjærgården utenfor Mandal. På denne tiden er krabbene mest tomme, ja det er som en mann en gang sa til meg: "Å koke krabber på denne tiden av året, er bare en tungvint måte å koke vann på". Men der er jo alltid litt i klørne. Til nå, i februar, har det vært et aldeles nydelig vær. Hadde bare ikke isen ligget til hinder, hadde det vært et alle tiders fiskevær. -- Men når dette leses er vel våren allerede om hjørnet, og den kalde vinteren glemt.

Som det vi sees er midtsidene i dette nr. ikke vår egen produksjon. Skjernøyposten takker dagbladet 'Lindesnes' som gjorde det mulig for oss å få dette i stand.

Årsmøtet ble holdt på kapellet fredag 19. jan. med ca. 50 deltakere. I følge årsmeldingen har det vært 31 møter. De fleste som vanlig gjennom Halse Misjonsforening, men vi har også skaffet talere selv til møter.

Det har i år vært to møteuker. En i februar ved Stensager, Haltingstad, Haagan og Handal, så var det en i oktober ved Knut Svein Dale, som reiser for Indremisjonen. Disse møtene var godt besøkt. Det var sangere til hvert møte. Av onsdagsmøter har det vært fire. Ellers har vi hatt besøk av Norea Radio, Frelsesarmeen, Kristenrusen, syklende ungdomsuke og jente-korpset, som spilte jula inn for oss. I oktober hadde vi besøk av Flekkerøyguttene som sang og vitnet. Kapellet var da fylt til siste plass.

Styret har vært samlet til 9 styremøter. Av kosekvelder og fester har det vært 7 i alt, deriblandt en sammen med Ungdomsgruppa. Det har til disse kveldene vært ganske bra oppslutning, spesielt mange unge og dette håper vi vil fortsette.

Juletreffesten ble holdt på tradisjonelt vis den 23. des. Taler var også i år Ousland med frue. To jenter fra Flekkerøy sang.

Det har vært en overnattingstur til Knaben sammen med Idrettslaget. Det har også vært en fisketur til Ryvingen, hvor Stensager også i år var med og holdt andakt. Det var videre en utflukt til 'Runnemyran' på Dyrstad. Jostein Handal holdt

andakten og Karin Walvick og Åse Hobbessland sang. Nyanskaffelser. Det er kjøpt inn nytt kjøkkenbord, kokeplate og ny aluminiumsstige. Ellers har det vært 3 dugnader. Det gamle WC er flyttet og skal tjene som redskapsbod. Baksiden er planert, men her gjenstår noe arbeide.

Den økonomiske siden er ganske bra, da utgiftene ikke var så store siste år. Det vil gå atskillig med når Lillesalen nå snart skal moderniseres.

Det gikk to ut av styret i år, Henry Abrahamsen (form.) og Aslaug Karlsen. Aslaug stilte til valg igjen og ble gjenvalgt. Som ny kom Sverre Dyrstad inn, som også ble valgt til formann.

Styret er i dag slik:

Form. Sverre Dyrstad

V. form. Per Syvertsen

Kass. Aslaug Karlsen

Styremedl. Nora Christensen

Arvid Gabrielsen.

Av styret i Yngres gikk Oddbjørg Berge og Georg Walvick ut. Som nye ble Unni Larsen og Reidar Jenssen valgt inn. Fra før står Irene Jenssen og Henning Jenssen.

Ungdomsgruppa. Årsmeldingen fortalte at det har vært 14 vanlige samvær. Ellers var det to turer sammen med Ungdomsf. For første gang hadde vi en overnattingstur med Gruppa fra lørdag til søndag. Det var på Bruskeland i Laudal og det var alle tiders. En fisketur som var bestemt i juni måtte avlyses da det blåste en iskald vind fra nordvest.

Ungdomsgruppa har også hatt ansvaret for to kosekvelder, en i vår og en i høst. En lørdagskveld var Knut Svein Dale med som taler. Ca. 20 stk. møtte opp. Ellers varierer fram-møtet noe - fra 10 til 18-20 stk. på de vanlige gruppekvelder.

Av styret gikk Tove Jenssen og Torgeir Berge ut. Som nye ble Sylvia Christensen og Henry Abrahamsen valgt inn. Fra før står Inger Syvertsen og Olav Aalvik.

Sig
inn
me
aug
188
Ja,
et h
der
sens
And
til
Eve

- F
hele

- J
i no
Man

Sig
Adol
bodd
hadd
som
man
alder
enke
gamm
ende

Det
bare
er de
Gardi
(som
lever.
skoleg
gamle
stad o
Dyrsta
dem p
uker.
mange
fortell
noen
hente
bære
gjenno
husker
spreng
nede i
med ve
den tid
siden b

Det v
Ytre F
ble ko
foruten
Jacobse
hennes
Gabriel
Christer
venninn
som reis

EN SKOLEDAG I 1930-ÅRENE

Austavinden tok kraftig i rundt hushjørnene, da vi kom ut for å gå til skolen. Det var sprengkaldt, men isen mellom Rosnes og Farestad var likevel ikke så sikker at vi kunne på på den, og der var ingen redningsskøyte til å lage råk så vi kunne ro over i prammen. Men far holdt en åpen råk ute ved Kopperholmene, og vi måtte gå den veien. Nå var han gått foran oss for å øse båten. Det var ikke så helt lett å ta seg fram, for vinden hadde laget veldig høye snøfonner som vi måtte over. Men vi kom oss da bort og opp i sjekta. Vi var flere barn sammen. Far staket oss så over gjennom en tykk issørpe, og vi kom oss i land et sted i Pålshåla. Her var også snøfonnene så høye at det var vanskelig å komme fram. Plutselig roper en at vi må komme å hjelpe for hun har mistet treskoen i en snøfonn. Mens vi holder på med det mister en annen skolekofferten, og alle bøkene ramler ut i den løse snøen. Vi finner da omsider tingene igjen, men nå er snøen kommet inn mellom klærne våre alle veier. Da var det ingen som hadde noe som hette 'langbukse og boblejakke'. Nei det var tykke hjemmestrikte strømper som ble holdt oppe med et strikk. Det var ikke så helt lett å holde dem oppe og da kom jo snøen rett inn på lårene. -- Vi børstet av hverandre så godt vi kunne og kom oss frem til skolen og møtte de andre. I skolestua brant det i en stor vedovn, men fra morgenen var det nokså kaldt, men det ble varmere ut på dagen. Før skolen tok til stod vi rundt ovnen for å varme både hender og føtter. Noen av våre våte ytterklær puttet vi under ovnen, og om de ikke ble helt tørre, så blev de da varme til vi skulle ut igjen. Vi begynte første time med å synge en salme. Så var det religion, som var svært interessant. Da hadde vi verken radio eller TV og viste ikke så meget om det som skjedde rundt i verden. Derfor var vi nok svært mottakelige for det vi hørte. Som f.eks. Josef da han av sine brødre blev kastet ned i en brønn og senere solgt til fremmede folk. Noe så fælt hadde jeg ikke hørt om, så slike ting satte seg veldig fast. -- Dagen gikk så videre med regning og sang. Vi lærte "Mot i brystet (og videre) -- tåle slit og tåle sult, og tåle frost og varme." --- Når været var som denne vinterdag, hadde vi mat med oss. Sa da kl. var 12 hadde vi en time fri, og da spiste vi opp maten vår, og det ble også tid til å leke 'blindebukke' ute i gangen, og vi hadde det svært gøy. Vi fikk lov til å være der å leke når været var stygt ute. Kl. 1 begynte vi så igjen. Vi lærte at det var mange andre land utenom vårt. En masse elver og byer var det også som vi skulle lære navnene på. Vår horisont blev utvidet og vi lærte at vårt folk tidlig dro ut på reise i båter ser de kun brukte seil og årer. "vikingtokt" ble det kalt. Navnene på våre gamle konger blev vi også kjent med. Harald Hårfagre var vel en tøff kar, som fikk samlet hele landet vårt til ett rike. Vi kjente gleden over å eie et fritt land. Folket vårt har ofte vært i krig med andre folk, og har måtte tjene under fremmede konger. Så kom slutten på dagen og da skulle vi få låne bøker. Det var veldig greit for hvem hadde vel råd til å kjøpe bøker selv? Den dagen jeg fikk låne Onkel Toms Hytte med meg hjem, var jeg vel -- glad. Jeg visste at til kvelden, når arbeide og lekser var gjort, da ville far lese høyt for oss. --- Vi kom oss hjem fra skolen på samme måte som om morgenen. Når vi så var hjemme og fikk salt makrellsuppe, ja da smakte det vel godt, og glemt var dagens strabaser for å komme til skolen. Men vi kunne nok også forstå dikteren som skrev:

Fram på vetteren stundom han tenkte,
gjev eg var i eit varmere land.
Men når vårsol i bakkarne blengte
fekk han hug til sin heimlege strand.

- rg. - Torborg

Årnesen

HELSELAGET.

Helselaget hadde årsmöte og utlodning 1. des. Formannen Oddbjörg Berge leste årsmeldingen som viste at godt arbeidsår for Helselaget. Eldretreffene som blir holdt på kapellet har stor oppslutning. I okt. ble det også arrangert fest for de eldre. Laget driver arbeidsstue for barn mellom 4 og 7 år på skolehuset, og Kari Pedersen fortalte om arbeidet der. I mars hadde vi besök av Ivar Jacobsen som fortalte om arbeidet blandt de narkomane. Det ble spørsmål om å forhøye kontingenten fra kr. 10.- til 15.- fra 1979 og dette ble vedtatt. Ragnhild Knudsen leste regnskapet. Styremedlemmene Vigdis Haagan Walvick, Jorun Abrahamson og Signe Aalvik, samt varerne Kari Pedersen og Tove Jensen var alle på valg. Alle stilte til gjenvalg og ble valgt inn igjen. Oddbjörg Berge står fortsatt som formann og Ragnhild Knudsen som kasserer. I kaffepausen ble det solgt lodd og dette innbragte kr. 1955.-.

VINTERVÆR 1979.

Vinteren 79 har vært lang og kald. Forresten så begynte den før jul, så betegnelsen 79 er ikke helt korrekt. Ja den begynte faktisk i slutten av novbr. men det var først på julaften at det slo til for alvor. Da folk kom fra kirken på ettermiddagen, var det full snøstorm og ± 8 gr. Så det ble i sannhet en hvit jul. Men nyttårshelga var enda sprekere. Da hadde vi sterk kuling og snøføyke og $\pm 16-17$ gr. En virkelig frisk finale for 1978. Alrede den 30. des. fröys Yste-

våa og Våa til, og de ligger fremdeles. Riktignok har redningsskøyta holdt Våa delvis åpen, men det har vært et problem for fiskerne og andre og holde båtene klar av isen. Mange steder har vært prøvd, fra Stolpodden til Skjernöysund, Dyrstadvåa og Englevika. -- Januar ble iskald, og de fleste fjorder og bukter fröys til. Den 31. viste havisen seg utenfor land og neste dag studde den inn i fjordene. Men så fikk vi en periode med NV-lig vind, så denne drivisen ble aldri det virkelig store problem. Den lå som isbelter rundt i fjordene og i midten av febr. var den vekk. Men kulda fortsatte og fastisen ble liggende. Selv om fiskerne kom ut var det uråd å holde fisken levende. Den fröys stiv straks den kom opp i det iskalde overflatevannet. Dette kunne holde en temp. på ned til ± 2 gr. Til slutt ble isen for plagsom, og all småbåtferdsel stoppet opp. --- Det har vært en lang og kald vinter. Men hvis vi ser tilbake i Skjernöyposten nr. 1 og 2 for 1970, finner vi at det var langt verre da. Og vi kunne kanskje sende noen varme tanker til våre venner på den andre siden av Skagerak. Der har de virkelig fått føle vinterens jernharde grep i år. --- Men vi får tro det verste er over for denne gang. Folk er lei av snö og is og kulde og lengter etter vår. Vi slutter av våre vinterlige betraktninger med å sitere en kjent Rosnes mann: Den norske vinter er så vakker, med sne og is oppetter alle bakker, - for den som lige de'.

SMÅNYTT FRA ØYA

Vi er nå, pr. 1-1 1979 ca. 315 mennesker på Skjernöya og det er første gang på mange, mange år at det har bodd over 300 mennesker her ute. Vi tar med tallet for de

forskjellige gårder. Nedre Farestad 92, Dyrstad 65, Valvik 48, Ytre Farestad 45, Berge 26, Skjernöysund 22 og Rosnes 17.

Som en ser er det på Dyrstad og Valvik at folketallet har økt mest de siste årene, mens det på resten av öya har vært mindre økning. Det bor nå 113 mennesker på Dyrstad og Valvik og det er nok en fordobling i løpet av 15-20 år. Det har nok aldri bodd så mange her noen gang, mens det på den øvrige del av öya nok har bodd mange flere i begynnelsen av dette århundre. Ved folketellingen i 1910 bodde det 397 mennesker her ute, mens det i begynnelsen av 1960 årene var under 200 stk. på det laveste. Men i 1964 kom brua og fra da av har det vært et stort oppsving i folketallet igjen. -----

De som stammer fra Vesteröya, og ikke har vært hjemme på 10-15 år, vil nok ha problemer med å kjenne seg igjen. Det er nemlig på den tiden kommet 12 nye hus, mellom Bjarne Christensen og Gudrun Abrahamsen. En strekning hvor det før ikke var et eneste hus. Det er samtidig kommet 6 nye hus i Valvik, så det er ikke rart at befolkningen har økt på den siden. -----

En søndag, i fint vintervær, arrangerte Skjernøy I.L. skirenn oppe på Storekjödna. Over 100 personer møtte fram, selv om ikke alle deltok. Løypa var ca. 2 km. lang og noe kortere for de yngste. Noen resultater: Jenter under 7 år: Anja Hagen, Gry Vågsvoll, Sissel Abrahamsen. Jenter 1-2. kl. Norunn H. Walvick, Bente Öydneskleiv. 3-4. kl. Monica Törressen. Gutter under 7 år: Öivind Liseth, Morten Aalvik, Alf G. Abrahamsen. 1-2. kl. Eivind Syvertsen, Toralf Christensen, Asbjörn Skeie. 3-4. kl. Bernt Ole Abrahamsen, Knut Gundersen, Kjell Håkon Aalvik. Jenter 5-6. kl. Berit Jacobsen, Anne Helene Abrahamsen, Mari Lovise Syvertsen. 7-8. kl. Synöve Christensen, Anita Wilhelmsen. Gutter 5-6. kl. Kai Karlén, Tore Liseth, Geir Larsen. 7-8-9. kl. Geir Vågsvoll, Trond Larsen, Geir Abrahamsen. -----

Det har rast en ren epidemi av influensa på öya og omegn i vinter.

Det er spesielt barna det har gått ut over, men også mange voksne måtte gi opp. Ca. 40 skolebarn har vært hjemme fra skolen på en gang, bare her fra öya. Og det samme var sikkert tilfelle rundt i andre sistriker. Det meste synes å være over nå.

En 6 års gutt fra Farestad holdt på å sette livet til på isen nede ved bryggen. Takket være rask reaksjon fra en mann i nærheten ble han reddet i siste öyeblikk. - Isen vil være usikker i tiden framover. -----

Vi gratulerer hjerteligst Liv Brit og Norvald Jenssen med en pike den 11/2. Det var jo litt av en morsdags-presang. --

Vi vil også gratulere Björg Sylvi Christensen og Steinar Greipsland som giftet seg 17/2. De bor i Mandal, men planlegger å bygge nytt hus i Dyrstadheia. -----

Det er igjen kommet en ny redningsskøyte her ute. Det er "Ulabrand", som er noe mindre enn "Hjelm Waage", og har bare 4 manns besetning. Om dette blir en permanent ordning er ennå uvisst. -----

To Farestadbiler kolliderte på glatta på Kniben og ble nesten vrak. Heldigvis ble det ingen personskader. -----

Og hos familien Öydneskleiv var de så heldige å vinne en ny bil, en Toyota, i et lotteri.

Skjernöyas Vel holdt sitt årsmöte fredag 2. mars. Av saker som var oppe var lyspunktene på öya. Der er i dag ca. 20 slike lyspunkter og kommunen forlanger at det skal monteres fotocellebrytere på disse, eller at lysene blir slått av hver morgen. De har nå bevilget kr. 5000.- til slike brytere og Vellet bestemte at de skulle forskottere resten som trengtes for å få alle lysene i stand. Kanskje de måtte oppta lån til dette. Det var også snakk om lekeplasser/fotball-løkker både på Farestad og Valvik-Dyrstad. Vellet ville, i samarbeide med Idretts-

laget, prøve å få en ordning på dette. Særlig har en fotballbane vært et sårt savn på öya i alle år, så vi får håpe det blir en ordning på dette. 3 styremedlemmer sto på valg i år. Fra Y. Farestad ble Marit Berge valgt; fra Dyrstad Ingrid Vinje og fra Skjernöysund Mildrid Knudsen. Fra før står, fra Rosnes Egil-Jacobsen, N. Farestad Ivar Syrdahl, Valvik Torvald A. Abrahamsen og fra Berge Reimert Berge. Som ny formann etter Torgeir Berge ble Reimert Berge valgt, og Marit Berge som kasserer. ----

En ny telefonkiosk er satt opp og koplet til på Farestad, straks nord for tidl. Johan Jenssens hus, på Paul Kristiansens eiendom. Foreløpig mangler lys, men det vil komme. ----

Da været i vinter ikke har vært så helt ideelt for trimming, vil trimopplegget 'kjenn din öy' bli holdt gående til 15. april. Alle trenger å få trimmet litt etter denne lange og kalde vinteren. ---

Det har i vinter vært holdt skiskole for barn under 7 år, her ute på öya, med en instruktör fra Mandal. Til tross for influensaen som har herjet, var det flere barn som benyttet anledningen til å sette seg bedre inn i skisportens edle kunst. ----

Etter at vi hadde vår prat med Sigrid Karlsen, ble hun dessverre syk og kom opp på Alders-hjemmet i Mandal. Her sovnet hun stille og frødelig inn natten til den 1. mars, ca. 91 ½ år gammel. Vi lyser fred over hennes minne. ----

Så er vi kommet til begynnelsen av mars og har fått det værømslaget vi lengtet etter, 3-4 pluss gr. med tåke og regn. Vinteren har nok sprengt seg, selv om vi saktens ennå kan få et vinterlig tilbakeslag eller to. Men støren synger på huståka og er et usvikelig bevis på at våren er i anmarsj. Vi takker for all oppslutning til vårt jubileumsnummer, samtidig som vi sier takk for oss og ønsker vel mött når tedna sitter på skodfestpålen.